

Томас Ендрю

Життя та творчість

Андрій народився в Петербурзі, Росія, 23 червня 1906 р. * У 1911 році сім'я переїхала до Гельсінкі, Фінляндія, де його батько займав посаду інженера-будівельника в Міністерстві армії і флоту.

У 1912 році батько Андрія розповів, що вони рухаються до Владивостока, переплітаються з іншої сторони Росії, коли його просунули до державного контролера. Транс-сибірська поїздка на залізничному транспорті займає 10 днів через величезну кількість країни, і Андрій згадував це дуже чітко, хоча йому було лише 6 років.

Ранні шкільні роки Андрія були у Владивостоці. Сім'я планувала повернутися в Санкт-Петербург у 1917 році, коли його батько пішов у відставку, з наміром продовжувати архітектуру доповнити свою пенсію. Але цар Миколай був змушений зректися, коли вибухнула революція. У 1922 році в Владивостоці було 70,000 японських солдатів з громадянської війни, але вони планували витягнути, а Червона Армія була на порозі, просто чекаючи свого відходу. Тому ситуація стала дуже серйозною для всіх колишніх царських урядовців та офіцерів, особливо для тих, хто брав участь у білій армії.

Андріївському батькові було запропоновано переїзд до Харбіна, Маньчжурія. У 1923 році Андрій відправився в школу в Англійську методистську місіонерську школу і навчився набирати англійську та інші навички, як і тисячі російських біженців, які мали знайти роботу. У Харбі було 35 000 росіян та інших іноземців та в десять разів більше китайців. У 1924 році сім'я переїхала до Шанхаю після того, як Андрій, якому було 18 років, закінчив середню школу.

Андрій жив у Китаї 21 рік, включаючи час японської окупації під час світової війни 11. За цей період він прибув до Сполучених Штатів у 1927-31 роках. Аварія на фондовому ринку вплинула на його повернення до Китаю, де він залишався до 1948 року. в той час він прилетів до Австралії, тому що Мао Цзе-Тунг був на марші з півночі, який прямував до Шанхаю. Протягом 20 років в Австралії він керує континентом з Сіднея в Брісбен, Мельбурн, Аделаїду, Перт і Дарвін.

Поки його будинок перебував в Австралії, він поїхав до Індії в 1956 році з півдня на північ, рухаючись до Гімалаїв і був першим із 3 поїздок, який він повторив у 1966 та 1976 роках, коли він мав приватну зустріч з Далай-ламою і також проводив дослідження для своєї книги "Шамбала: оазис світла". У 1966 році він також їздив до Єгипту та Англії і переїхав до Парижа в 1966 році, якийсь час жив у Лондоні, написав книгу в Португалії та написав ще одну книгу в Італії та Югославії.

Він познайомився з Хізер у 1975 році в Цюриху, Швейцарія на конференції, а в 1976 році переїхав до Франкфурта, Німеччина, де працювала в Американській військовій армії. Вони були одружені в Копенгагені, Данія, 25 років тому і проживали у Франкфурті до 10 квітня 1977 року, коли вони пролетіли над полюсом до Сіетла, а

потім до Чико на 11-му і 108-градусній температурі, що було досить шок, тому що він був сніговим Франкфурт і Сіетл !! Перехід до Чико був під впливом Чіко державного коледжу та можливості проводити дослідження в своїй бібліотеці.

Ендрю та Хізер відвідували Південну Америку протягом місяця в 1977 році, відвідуючи археологічні пам'ятки в Бразилії, Болівії та Перу. Ендрю був автором протягом 35 років на загальну кількість семи опублікованих книг (і кілька, які не були опубліковані). Його опубліковані книги: "Ми не перші", "На берегах нескінченних світів", "За часовим бар'єром", "Будинок богів", "Міраж століть", "Шамбала: оазис світла" і були опубліковані в загальній складності 60 країн.

Він був 32-м членом і минулим майстром Шанхайської масонської ложа 1948 року і шотландським офіцером обряду. Він передав членство в Австралію. Андрій міг вільно говорити і писати французькою, російською та англійською мовами і говорив трохи італійською мовою. Він користувався давньою історією, палеонтологією, археологією, астрономією та подорожами; і він дуже любив усіх собачих кішок і птахів. Ендрю пережив його дружина Хізер і двоє пасинів, Стенлі Брукс Хілл і Родні Аллен Хілл і три онуки Брукс, Шон і Олівія.

"Блюдці були відомі на Сході протягом тисяч років. Їх нинішній вигляд у масі був заздалегідь продемонстрований давно. Це лише ефект, а не причина, і причиною є велика боротьба між Силами Доброго, Культури, Просвітництва — і зла, ненависті та темряви".

— Ендрю Томас (1957)

Ендрю Томас жив в Австралії з 1948 р. До 1966 р. Його широкі інтереси, особливо в окультних та незвичайних таємницях, зійшлися, коли він приєднався до групи першої літаючої тарілки в Австралії, Австралійського літаючого тарілки Бюро Едгара Джарролда (AFSB), утвореного в 1952 р. Після Сіднейського ранку Вісник статті про літаючі тарілки та діяльність Джарролда, Томас, бухгалтер, вирішив шукати Джарролда, з метою приєднання до групи. Яррольд і Томас протягом багатьох годин обговорювали питання життя на інших планетах. Томас показав Джаррольду книгу, яку він написав ще в 1935 році у Китаї під назвою "Планетарна доктрина", показуючи йому уривок про "дивні блискучі предмети" на небі, що сприяло "спілкуванню ... з планети на планету". Зрозуміло Томас думав про питання про істоти з інших світів задовго до того, як сучасна епоха почалася з огляду Кеннета Арнольда в 1947 році.

Джарролід призначив його на посаду офіційного агента Сіднейського спостерігача AFSB, обов'язок якого полягав у забезпеченні "всією інформацією, що пропонується в Новий Південний Уельс про літаючі тарілки". У інтерв'ю журналу "Люди" 1955 року він описав свою роль як "філософсько-теоретичну сторону тарілок". У тому ж інтерв'ю Томас описав своє власне спостереження.

"Моє перше спостереження було в Національному парку (Сідней) 24 березня (1954). У мене не було свідків і у мене не було моєї камери ... Об'єкт, який я бачив, був не менше 3000 футів і не більше 12 000 футів. Об'єкт парив у небі, так що я піднімав руку і махав, і на мить він був нерухомим — спостерігаючи за мною, я абсолютно

впевнений — тоді з'явився літак, і об'єкт зблизився, залишивши білий паровий слід ".

Після того, як Едгар Джарролд залишив місце НЛО в липні 1955 р. За "особистих причин", Томас погодився у вересні 1955 року, щоб група NSW стала галуззю активного Південно-Австралійського дослідницького товариства "Австралійський літаючий тарілка", створеного Південно Австралією. У листопаді 1956 р. Філія філії NSW закінчилася, коли група NSW відновилася як незалежна група, на цей раз під назвою НЛО розслідування (UFOIC). Протягом кількох років НФОК виросло з декількох членів до майже сто.

Ендрю Томас продовжував грати активну участь у групі, працюючи редактором журналу групи, спочатку з "Бюлетеня НЛО", а пізніше з додаванням UFOIC до огляду Австралійського літаючого тарілки до 1965 року. Томас приніс до цих публікацій свій "глибокий" знання археологічної історії, езотеричних дисциплін та сучасної філософії науки ". (НФОК, 1966)

Ендрю Томас був "делегатом" НЛО на конференції НЛО Балларату від 27 лютого 1965 року. Він прочитав лекцію "Мета приїзду на Землю", розглянувши "глобальні пошукові та світові кризові теорії", підкреслюючи, що контакт між планетарними цивілізаціями міг би стати найбільшою проблемою всіх часів ".

АНДРЕЙ ТОМАС "ОККУЛЬТ ПЕРСПЕКТИВИ

Томас вважав, що "відбувається війна двох світів і що наземні та космічні сили призначені для битви".

"Блюдці були відомі на Сході протягом тисяч років. Їх нинішній вигляд у масі був заздалегідь продемонстрований давно. Вони є лише ефектом, а не причиною, а причиною є велика боротьба між Силами Доброго, Культури, Просвітництва — і зла, ненависті та темряви ", — написав Томас в листі до американського дослідника Грей Баркер в 1956 році. Томас досить серйозно займався такими питаннями, що він складав плани на відповідь на них. У листі Фредеріку Філліпсу, співробітнику UFOIC, в 1957 році Томас виявив, що він планує розпочати бізнес у сільській місцевості Квінсленда разом з президентом Квінслендської групи НЛО Чарльз Міддлборо.

"Крім того, в кущі буде більше можливостей для реалізації проекту" Контактний простір ". (Міддлборо) вже НЛО зависає над його будинком. Я б хотів, щоб ви реалізували цей план про простір, про який ви розмовляли зі мною. Це має бути пріоритетним, оскільки я абсолютно впевнений у наближенні катаклізму. По суті, друг у Квінсленді та я працював над "спасательницею" за останні 2 роки. Не врятувати себе, а деякі плоди нашої культури. У Америці є не менше 3 або 4, а в Індії та інших країнах. Ще одне, що приходить в Sth. Америка. Всі вважають за краще замовчати про це. Деякі накопичили їжу протягом року або більше ", — писав він Філліпсу.

До березня 1958 року Ендрю Томас розповсюджував проект планетарного договору — "міжнародного договору про планетарний пул природних ресурсів, засобів виробництва, робочої сили та наукового генія". Він виступав за "планетарний уряд космічної епохи" . Однією з її кінцевих цілей було "активізувати космічні проекти, коли планетарний уряд керуватиме ресурсами, об'єднаними всіма країнами, а потім

намагатись контактів з іншими планетами, готовими знайти життя деяким з них. З вузької наміченої націоналістичної людини спочатку стане планетарним громадянином, а потім громадянином Всесвіту ". Томаш був оптимістично налаштований, щоб цей пакт" завершився на зорі космічної епохи, щоб люди на цій планеті мали жити спокійно і насильно мости до зірок ". Плани Томаса відчують себе на глухих вухах.

На хвилі популярності книги фон Данікена "Колісниця богів" Томас зміг витягнути власну книжку. "Ми не перші — загадки античної науки" було опубліковано в 1971 році. Він був присвячений графу Сен-Жермен! Він швидко пішов услід за ним "Атлантида: від легенди до відкриття", "За часовим бар'єром", "На берегах нескінченних світів" та його справжньої пристрасті "Шамбала: оазис світла". Його життя в езотеричних традиціях прийшло повне коло. Оккультні зв'язки НЛО взяли Ендрю Томаса довгий шлях.